

Časopis

Dvojka

5. číslo červen 2000

Časopis 2.ZŠ Kolín, Kmochova 943

dvojka

Zprávy z redakce

Před malou chvílí vyšlo poslední číslo našeho časopisu, časopisu Dvojka. S novým rokem budou na našich místech redaktorů, zpravodajů a grafiků úplně noví lidé, někteří z nás už budou pryč. Proto chci všem, kteří jak pevně věříme, budou pokračovat ve vydávání tohoto časopisu, popřát mnoho úspěchů. My, jakožto devátáci, se chceme s vámi všemi rozloučit, máme vás rádi. Snad na brzkou shledanou...

Na posledním čísle se podíleli:

Techničtí redaktoři: Jan Váňa, Zdeněk Gregor

Matěj Outlý

Zpravodajové: Jiří Michálek, Jan Tasch

Šárka Doupalová, Hana Zemanová

Boglárka Struhárová

Réka Struhárová, Anna Pešíková

Lucie Kučerová, Lucie Dočekalová

Olga Pokorná, Petra Masopustová

Radek Tichý

Grafici: Boglárka Struhárová

Réka Struhárová, Jan Krch

dvojka

Základní škola hory Olymp

**Zeus vždy vládl bohům
Dnes čelí pan Tkadlec ředitelským hlodům.
Po jeho boku stojí věrně Héra
paní Holcmanová krotí zdejší éra.
Své spory řeší doma, nejlepší je, ale
rozhlášovat je znova.
Pomocí rozhlasu, jde to jak po másle.
Po chodbě jde spravedlnost
spolu s ní i moudrost.
Ptáš se kdož to soudcem ?
Ptej se spíše, kdo dětem rádcem.
Kdo jiný než Athéna, paní Květoslava
Kněžourková ...
Cháron nevlídný to stařec
převážel přes řeku Styx mrtvolý
a dnes pan Převrátil si přes vzorec
láme hlavu s hranoly.
Eiréné-bohyně míru a dcera nejvyššího boha
Dia.,
Paní Čechová vždy o Anglii snila.
Běží, běží Amorek
náruč plnou tabulek.
Hadry , křídý létají**

dvojka

pan Hradecký se objeví :
Co si dneska spočítáme ?
Už jen čtyři šípy máme.
Koho dneska zastřelíme?
Že-by začku pubert'áčku?
Je tu někdo pubertální ?
Pan učitel, Vy jste první.

Otázky měsíce

1. Jaké budeš mít vysvědčení?
2. Jak se těšíš na prázdniny?
3. Co očekáváš od příštího roku?
4. Kam bys chtěl/a na prázdniny?

Váňová Věra, 9.B

1. Nevím.
2. Hodně.
3. Budu na jiné škole, nevím.
4. Na Havaj.

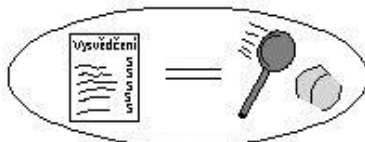
Petra Součková, 6.A

1. Nevím.
2. Hodně.
3. Nevím.
4. Do Krkonoš.

dvojka

Pavel Hart, 7.A

1. Snad dobrý.
2. Hodně.
3. Zlepšení ve všem.
4. Do Ruska za babičkou.

Kristýna Kasardová, 7. A

1. Šílený.
2. Jo, těším se.
3. Lepší vysvědčení.
4. Na Tahiti.

Michal Doležal, 7.B

1. Snad dobrý.
2. Víc než na školu.
3. Nic moc.
4. Někam k moři.

Hana Zemanová, 9.B

1. Poslední.
2. Hmm, nic moc, akorát na tábor.
3. Se bojím, ale to tam nepiš, napiš něco inteligentnějšího, ať vypadám chytře.
4. Na Kanáry.

dvojka

Ondřej Petera, 8.B

1. Dobrý.
2. To se nedá vyjádřit.
3. To samý jako od tohohletoho.
4. Do Malibu.

Radka Pokorná, 9.B

1. Né, nepiš to tam, nepůjčím ti tričko.
2. Ha, ha, ha, když pojedu s tebou tak ne.
3. Jen to nejhorší.
4. Do Pelhřimova, do krematoria, abych si prohlídla, do čeho jdu.

Martin Šedina, 6.B

1. Špatný.
2. No, dost.
3. Nevím.
4. Do vesmíru.

Petr Kumberec, 7.B

1. Dobrý.
2. Těším se.
3. To nejhorší.
4. Do Řecka.

**Olga Pokorná
Petra Masopustová**

dvojka

Sympatičtí a krásní lidé roku 2000 na naší škole

Rozhodli jsme se udělat průzkum po naší škole a zjišťovali jsme, jací lidé jsou v jednotlivých třídách sympatičtí a jací se líbí.

6.A

S - Martin Cepek, žádná

K - Martin Cepek, žádná

6.B

S - Jana Bělinová,
Martin Šedina

K - Ilona Mazurková,
žádný

7.A

S - Lukáš Poula,
Veronika Sládková

K - Jakub Vojtíšek,
Lucie Tomášková

7.B

S - Roman Kejklíček, Štěpána Severová

K - Ignác Jandák, Anna Pešíková

8.A

dvojka

S - Hana Havelková, Michal Pokorný

K - Tereza Formánková, Michal Pokorný

8.B

S - Vít Holub, Radka Ryzáková

K - Jan Buchta, Zdena Koutná

9. A

S - Pavlína Vopěnková, Tomáš Kopic

K - Lucie Straková, Tomáš Kopic

9. B

S - Jan Váňa, Šárka Doupalová

K - Jan Martínek, Hana Zemanová

Vysvětlivky: S - sympatie

K - krása

Šárka Doupalová

Boglárka Struhárová

Na návštěvě v 1.A

dvojka

Naposledy v tomto školním roce jsme připravily pro Honzu a pro Terezku, už skoro druháky, několik otázek.

- 1. Jak se těšíte na vysvědčení ?**
- 2. Co byste si přáli nebo co očekáváte za svoje vysvědčení ?**
- 3. Jaké si myslíte, že budou známky ?**
- 4. Kam pojedete o prázdninách ?**
- 5. Jak se těšíte do 2.třídy?**

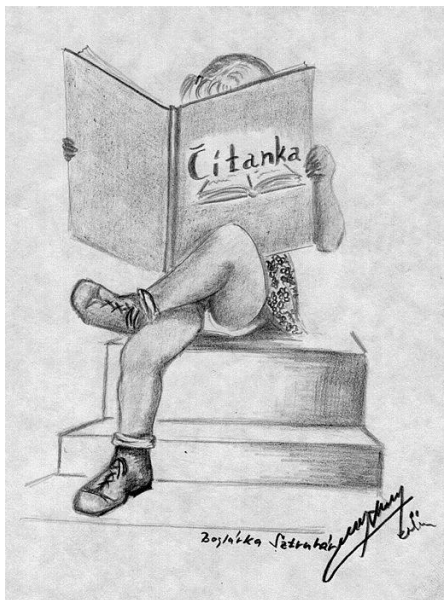
Jan Ulrych /7 let/

1. Na mé vysvědčení se vůbec netěším.
2. Za vysvědčení dostanu peníze. Konečně !
3. Na svoje první vysvědčení nejsem moc zvědavý, takže si umíte představit, jaké asi bude.
4. Moc se těším na soustředění, kam jedeme s fotbalem.
5. Taky se moc těším do druhé třídy.

Terežka Klocová /7let/

dvojka

1. Velmi se těším na svoje první opravdové vysvědčení.
2. Za vysvědčení dostanu pěkné letní boty.
3. Myslím, že jsem se celý rok snažila, měly by být jen samé pěkné známky. Počkejte do 30.6., pak vám je ukážu.
4. O prázdninách se těším na chatu, kam pojedeme s rodiči, a možná se podíváme i někam do ciziny.
5. Moc se těším do druhé třídy, tak po prázdninách !

Závěrem : Všechny děti z 1.A jsou netrpělivé a už se nemohou dočkat, až jim paní učitelka Doubravová rozdá v pátek 30. června vstupenky do 2. třídy !

Lucie Dočekalová, 8.A
Lucie Kučerová, 8.A

Žákovské pětadvacatero

dvojka

1. Příchod do školy – S nasazením života
2. Chodba před sborovnou – Nebezpečná stezka
3. Sborovna – Sídlo nepřátel
4. Vstup do třídy – Krok do neznáma
5. Naše třída – Planeta opic
6. Příchod učitele do třídy – Válka začíná
7. Volná hodina – Sůl nad zlato
8. Třídnická hodina – Rozsudek
9. Hodina matematika – Waterloo
10. Zkoušení ze zeměpisu – Smrt v sedle
11. Napovídání – Zásah v pravou chvíli
12. Jednička z matematiky – Poklad na Stříbrném jezeře
13. Klasifikace – Vynález zkázy
14. Dostat jedničku – Zázraky se dějí jen jednou
15. Přestávka – Zlatý věk grotesky
16. Hlásící se žák – Dobrodruh v Istanbulu
17. Hodina přírodopisu – Švábi na zdi
18. Učitel – Mistr kat

dvojka

19. Žák u tabule – Voják v poli
20. Učitel a žáci – Vojna a mír
21. Pětka v žákovské – Problém všedního dne
22. Konec vyučování – Osvobození
23. Vysvědčení – Smlouva s ďáblem
24. Konference – Ples upírů
25. Prázdniny – To zlaté slovo svoboda

Radek Tichý, 9.A

Otázky z ulice

- 1. Pamatujete se na své poslední vysvědčení ze základní školy ?**
- 2. Co myslíte ? Mají to dnes žáci lehčí nebo těžší ?**
- 3. Vrátili byste se do školních lavic ?**

Libor 29

1. Ano, ale radši bych si to nepamatoval.
2. Jak se to vezme, jak kdo chce, ale spíš lehčí.
3. Asi jo, je to lepší než v práci.

Andrea 17

1. Ano, měla jsem tři dvojky.

dvojka

2. Myslím, že lepší.
3. Ano, vrátila.

Iveta 36

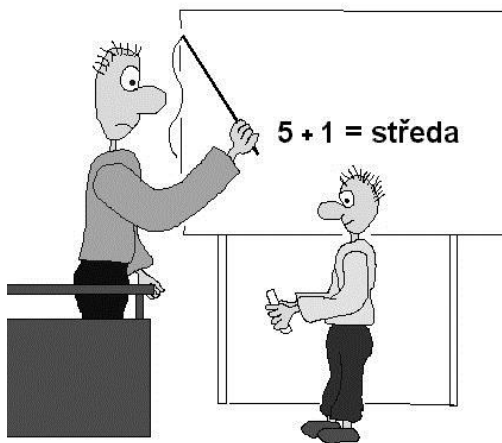
1. Ano, na známky už si moc nepamatuji, měla jsem asi dvě trojky.
2. Asi lehčí.
3. Ne, nejsou za to peníze.

Ivan 52

1. Ne.
2. Nevím.
3. Asi ne.

Eva 22

1. Pamatuji si ho, byla jsem za něj doma pochválena, měla jsem samé jedničky.
2. Žáci to mají ve škole možná těžší, možná lehčí, závisí to na žákovi.
3. Já jsem na vysoké škole, tak ne.

Jirka 42

dvojka

1. Ano, pamatuji, nějaká trojka byla.
2. Mají to lehčí.
3. Možná ano.

Josef 31

1. Nepamatuji.
2. Těžší.
3. Asi ne, musím žít rodinu.

Lucka 18

1. Měla jsem dobré známky.
2. Podle mně lehčí, ale jak se to vezme.
3. Nevím, jestli bych se vrátila, ale nerada jsem opouštěla základní školu.

Veronika 38

1. Moc jsem se na vysvědčení netěšila.
2. Nevím, podle mě lehčí.
3. Ráda bych se vrátila do lavic, ale jenom na pár minut.

Pavel 72

1. Nepamatuji si to, ale určitě jsem měl dobré známky.
2. Nou koment, těžší.
3. Ne, už jsem na to moc starý.

Jan Tasch, 9.A
Jiří Michálek 9.A

Přijímací zkoušky

dvojka

17.4. Den, na který jsem se ani trochu netěšila. Den mé první, v životě důležité, zkoušky. Zkoušky na střední školu.

Byla jsem už od rána velmi nervózní. Věděla jsem, že mám jít na ústní pohovor, ale stále byl ve mně špatný pocit, že se stane něco neočekávaného, něco, co mi překazí hladké přijetí. Tuto nejistotu na mě přenesla i trochu moje mamka, která byla snad nervóznější víc než já.

Stála jsme před kolínským gymnáziem a netrpělivě jsem přešlapovala se svojí kamarádkou v očekávání, co se bude dít. Po chvíli jsem zjistila, z tabule s informačními papíry, že nebudu absolvovat ústní pohovor, ale písemné zkoušky. Nevěřila jsem tomu, ale přes to se ve mně ten špatný pocit zvětšoval. V ředitelně mou špatnou předtuchu potvrdili. Dělán písemné zkoušky. Zatmělo se mi před očima, začala jsem brečet jako malé dítě. Ani nevím, jak jsem se dostala do první lavice ve třídě, kde se měly konat písemné zkoušky.

Po chvíli pro mě přišel nějaký muž a vedl mě k zástupci ředitele. Hned se ve mě objevila jiskřička naděje. Oni se spletli. Určitě se spletli. Dělán určitě jenom ústní pohovor. Nespletli, jenom mi znovu vysvětlili, proč dělán písemné zkoušky. Zase ty kruhy před očima.

Seděla jsem v tý první lavici a měla pocit, že jsem všechno zapoměla, všechny vzorečky,

dvojka

početní výkony a další důležité věci. V hlavě mi stále hučelo a vůbec mi nedocházelo, co by se mohlo stát, kdybych se nedostala.

Psala jsem diktát. Ani nevím, co v něm bylo. Celou dobu jsem myslela na matematiku, jak ji napíšu, na lidi, který zklamou, na lidi, kteří mi věří, že ty zkoušky udělám. Postupem času jsem se ale začala uklidňovat.

Písemné zkoušky jsem nakonec úspěšně složila a nad tímto dnem se už jenom usmívám.

Šárka Doupalová

Sama jsem přijímací zkoušky sice nedělala, ovšem nemohu říct, že bych si je dostatečně neužila. Držela jsem palce samozřejmě celé třídě, ovšem nejsilnější stopu, dokonce silnější než můj pohovor, ve mně zanechal průběh přijímacího řízení mé nejlepší kamarádky Šárky.

Byl to šok. Asi jako když usnete na slunci a někdo na vás vyleje kbelík ledové vody. Šárka se začíná celá klepat a vyjeveně sleduje zástupce ředitele gymnázia, zřejmě v domněnání, že jde o špatný vtíp. Až teď, přibližně 20 minut před začátkem, se dozvídá, že bude dělat písemné zkoušky. Hlavně ať nebrečí! Snažím se jí všemožně uklidňovat: "Když nejde o život, tak nejde o nic!" Ovšem hned se nad svým výrokem zarážím. Jakto, že nejde o život. Jistě, bude dál žít, ale co její

dvojka

сны a plány do budoucna. Toto ovšem nahlas nevyslovuji. Raději stále opakuji slova typu : "Ty to zvládneš, máš na to. "A musím přiznat, že tím uklidňuji částečně i sama sebe. Šárka však příliš uklidněně nevypadá, a tak sundávám z ruky prstýnek a podávám jí ho: "Pro štěstí. Mně ho vždycky přinesl, tak teď by mohl pomoci i tobě." Povedlo se. Lehce se na mě usměje, natáhne si prstýnek a odchází do třídy už alespoň trochu vyrovnanější.

Stojím na chodbě a nevnímám okolí. Stejně jdu až poslední, ale víc než nějaký pohovor mě teď zajímá dění ve třídě několik metrů ode mě. Soustředěně drhnu prázdné místo na ruce. Drž se, proboha, drž se, fandím v duchu kamarádce a doufám, že se skutečně drží. Jak ráda bych jí teď nějak pomohla, ale vím, že toto je teprve začátek, první zkouška, zkouška, kterou musí každý zvládnout sám, kde už vás nikdo nebude vodit za ručičku, nikdo to neudělá za vás.

Samotný pohovor jsem prožila jako ve snách. Nemyslela jsem sice na Šárku, ale dalo by se říct, že jsem nemyslela vůbec na nic. Tak nějak systematicky jsem zodpovídala dotazy tamních profesorů, kteří i z naprosto jednoduché otázky chtěli vytěžit maximum, a tak zabíhali do detailů. Nejvíce mě rozhodily jejich věčné otázky proč. Protože bagr! myslela jsem si, ale nahlas jsem neřekla nic.

dvojka

Odcházím, ale necítím se jako vítěz. Myslím na všechny své spolužáky, jak si asi vedou. Absolutní úleva a pocit radosti se u mě dostavil až druhý den, kdy jsem zjistila, že se svou nejlepší kamarádkou budu chodit do jedné třídy ještě minimálně další čtyři roky a také většina mých spolužáků se na školu dostala, nebo se dostane na odvolání, v nejhorším případě je vezmou na druhou školu.

Říká se, že toto byl teprve začátek, a že další zkoušky budou těžší a těžší. Tak nějak si nedokážu představit například maturitu.

Hana Zemanová

Strasti v můj velký den

Uplynula už řada dnů od chvíle, kdy jsem se potila v cizí školní lavici a řešila neskutečně těžké a pro mě na první pohled nevyřešitelné příklady. O čem to vlastně mluvím? Byl to den přijímacích zkoušek na střední školu. Cítila jsem se jako vymačkaný citron, který ztratil všechny vědomosti při zhlédnutí 1. úkolu v testu českého jazyka. Před tím jsem na to ani nepomyslela, že bych byla tak bezmocná. Domnívala jsem se, že jsem nad věcí a musím to zvládnout bez pochyby. Jenomže nic z toho nebyla pravda. V tom okamžiku jsem měla v hlavě tolik otázek, co tam dát za i tvrdé nebo měkké. Má to být velké písmeno? A kde má být čárka? Některé výrazy jsem ani neznala. Na konci našeho vymezeného času, kdy jsem si myslela, že už jsem vyčerpala všechny svoje

dvojka

vědomosti, jsem čekala jen na poslední slůvko učitelky: „Odložte tužky a poslední v řadě sbírá práce. " Po několika minutách přestávky jsem se ocitla před odměřenými zraky pana „velkého" tedy tím myslím pana profesora matematiky. Rytmickým pohybem nám začal rozdávat papíry, kterými velice šetřil a přitom blekotal pravidla testu. Nic jsem z toho nezaregistrovala. I přes to, že byly příklady velice lehké, jsem ztroskotala na nejlhčím, protože jsem v té chvíli hledala nové nebo snad chytřejší řešení. Nakonec jsem ten příklad vzdala a dokončila to otazníkem. Myslela jsem si že to snad všechno vyřeší. Moje nejtěžší chvíle nastala při čekání na výsledky. Co když mně tam nevezmou ? Kam půjdu? Pošlou mě zase do devítky na základní školu? Vždyť to mi nemůžou udělat. Po několikahodinovém čekání plném obav jsem dostala na všechno odpověď. Stačilo jediné slůvko - přijatá - a cítila jsem se, jako kdybych dokázala i létat. Ovšem to by nešlo, To je jen moje představa

Boglárka Struhárová

Přijímací zkoušky byly určitě velmi důležitou věcí v mém dosavadním životě. Jelikož mám tyto zkoušky za sebou, můžu si zhluboka oddechnout.

Poněvadž jsem měl dobré vysvědčení z poloviny devátého ročníku, šel jsem na přijímací pohovor, a právě zde vidím největší slabost přijímacích zkoušek. Vezměme si průměrného žáka na nějaké vesnické škole. Nerad srážím úroveň vesnických škol, ale musím to udělat, i když znám vesnické školy s velmi kvalitní výukou. Na žáka jsou na takovýchto školách kladeny menší požadavky, a proto může mít samé jedničky, i

dvojka

když by na nějaké jiné škole měl se svými znalostmi třeba trojky a čtyřky, což je vůči žákům z obtížnějších škol nespravedlivé.

Díky tomu, že jsem dělal jenom pohovor, jsem ani neměl nijak velkou trému, ale kdybych řešil zkoušky písemně, asi bych optimismem nepřekypoval. Myslím si, že je velmi náročné na psychiku uvědomovat si, že teď prostě musím a že jakýkoliv výpadek znamená následné nepřijetí. Ono se lehce říká: "To zvládneš," nebo: "Ty seš z matematické třídy, takže se musíš dostat bez problémů," ale když už sedíte v místnosti s tužkou v ruce a musíte se plně soustředit na následující chvíle, tak máte puls alespoň 120 za minutu a do smíchu vám rozhodně není.

Z mých přijímacích zkoušek jsem si moc zážitků neodnesl. Všechno probíhalo v klidu a v pohodě. Spíš jsem při pohovoru přemýšlel o svých spolužácích, kteří se ve stejné chvíli museli mořit nad písemkami.

Na závěr bych chtěl napsat, že každý, kdo udělal přijímací, je hoden našeho uznání a že ten, kdo se naopak nedostal, není oproti ostatním hloupější, ale měl prostě jenom velkou trému a notnou dávku smůly.

Honza Váňa

Výroky učitelů

Vladimíra Šámalová: CH

uč.: Takže za 4 !

žák: Cože, vždyť jsem to uměl ?

dvojka

uč.:Ale s nápovědou! Chceš 3 ?

žák: Dobře, 3 jo.

uč.:Tak píšeme za 3.

"Vysvědčení z 9.třídy, to budete mít jen jednou. A to myslím vážně !"

"Acetylen nebo já už nevím co !"

"Příště test od začátku !"

"Zpaměti řeknu vaše hodnocení !"

"Honzo, abys měla dobré známky, musela by ses hodně učit."

"Uděláme si test v pondělí!"

"Ty snad spíš, no ty seš bezvadná holka, to je dobrý takhle spát, to už i na některých úřadech spí. To už v ňákých zemích maj povolený, už to čeká jen na nás."

"Podívej, síran! Co to tam je? Hašlerka! Hašlerku do síranu! Podívej se, jak je vobalená....."

Vladimír Hradecký: M

23.5.2000

"Rovnoběžná rovina s "pí", teda rovina nikdy nespí, stejně jako čert. Ha, ha ,ha..."

7.6.2000

uč.: Jaké jsou obě poloviny tohoto dvojješanu?

dvojka

z lavice se potichu ozve: Stejně křivý!

uč.: Správně, jsou shodné!

10.4.2000

žák: To je hromadnej náčrtek!

uč.: Na hromadnej náčrtek se ti můžu vykašlat. To tam budeš mít taky hromadnou odpověď?

13.4.2000

uč.: Ten sešit má být obalen!

žák: On je obalen.

uč.: No, ...ajo, ...to je dobře...

Daniela Novotná: Čj

31.5.2000

uč.: Ivane, já tě neznat, tak si myslím, že seš dementní.

žák: Spíš ty přechodníky jsou dementní.

uč.: Ale ty vypadáš jako dement, i když berem čárku v souvětí.

31.5.2000

uč.: Utvoříme přechodník: nesa, nesouc, nesouce.

žák: To je nějaký divný!

uč.: Správně, přechodníky jsou divný.

dvojka

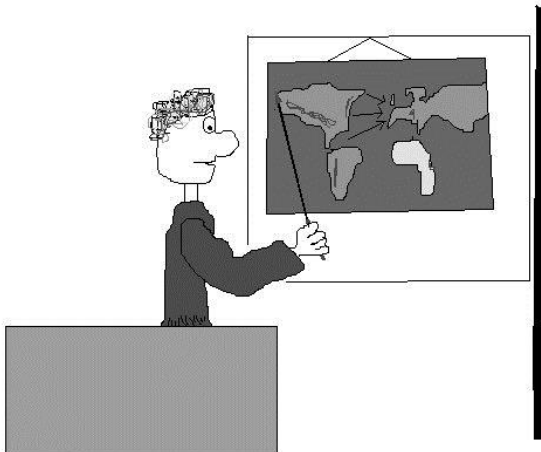
6.4.2000 -

Vv

uč.:Ty
šupiny jsou jak
tašky na střeše.

žák:Jsou
geneticky
upravené.

uč.:Ty mi
taky někdy
připadáš
geneticky upravenej.

Marie Ryšánová, Děj

24.5.2000

žák: Paní učitelko, napište to na tabuli.

uč.: Já to psát nebudu, protože mě bolí oči.
Padá mi tam křída!

14.6.2000

žák: Paní učitelko, jste tady v pátek ?

uč.: Já jsem tady vždycky, když mě něco
neodfoukne!

"Támhle ta poslední šestka vzadu, 1,2,3,4,5."

"Holky, už mě pěkně štve! Jste protivný a
trapný, jestli víte, co to znamená?"

dvojka

Slovo na závěr

Chci se omluvit všem učitelům, kteří od tohoto časopisu očekávali víc. Kteří očekávali, že zde budou výsledky různých soutěží a vůbec si od tohoto časopisu slibovali něco, co jsme nesplnili.

Já ale mohu s klidným srdcem říct, že práce na tomto časopisu nebyla zbytečná a že potěšila mnoho lidí. Děkuju všem, kteří tento časopis drželi na své cestě tímto školním rokem za ruku, všem těm, kteří se na něm podíleli a bez nichž by tento časopis nebyl. Myslím, že bychom jim všem měli vyslovit upřímný obdiv. Na shledanou !

šéfredaktor